

అరణ్యపర్వము - జ్ఞానఫలము

విఘ్నేశ్వరధ్యానమ్

నమస్తే గణనాథాయ గణానాం పతయే నమః ।
 భక్తిప్రియాయ దేవేశ భక్తేభ్యః సుఖదాయక ॥

శ్రీనివాసధ్యానమ్

అనన్తవేదసంవేద్యం నిర్దోషం గుణసాగరమ్ ।
 అతీంద్రియం నిత్యముక్తం శ్రీనివాసం భజేనిశమ్ ॥

శ్రీకృష్ణధ్యానమ్

వందే నవఘనశ్యామం పీతకాశేయవాససమ్ ।
 సానన్దం సున్దరం శుద్ధం శ్రీకృష్ణం ప్రకృతేః పరమ్ ॥

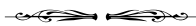
వ్యాసధ్యానమ్

వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యసన్దం పరాయణమ్ ।
 శాన్తం జితేంద్రియక్రోధం సశిష్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖి-
 లాండకోటిబ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః,
 పరిపూర్ణానుగ్రహేణ, సర్వేషాం, భక్తజనానామ్, ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా,
 ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, సర్వారిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోఽ-
 భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థసిద్ధ్యర్థం,
 సమస్తపాపక్షయార్థం, శ్రీపరమేశ్వరప్రీత్యర్థం శ్రీమన్మహాభారతే, వనపర్వణి,
 యథాశక్తి, సప్తచత్వారింశోధ్యాయాంతర్గత, శ్లోకపారాయణం,
 ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణీ నమః

అథ సప్తచత్వారింశో ధ్యాయః

వైశంపాయన ఉవాచ

కదాచిదటమానస్తు మహర్షిరుత లోమశః ।

జగామ శక్రభవనం పురందరదిదృక్షయా ॥ 47-1॥

స సమేత్య నమస్కృత్య దేవరాజం మహామునిః ।

దదర్శార్థాసనగతం పాండవం వాసవస్య హి ॥ 47-2॥

తతః శక్రాభ్యనుజ్ఞాతః ఆసనే విష్టరోత్తరే ।

నిషసాద ద్విజశ్రేష్ఠః పూజ్యమానో మహర్షిభిః ॥ 47-3॥

తస్య దృష్ట్వాభవద్ బుద్ధిః పార్థమింద్రాసనే స్థితమ్ ।

కథం ను క్షత్రియః పార్థః శక్రాసనమవాప్తవాన్ ॥ 47-4॥

కిం త్వస్య సుకృతం కర్మ కే లోకా వై వినిర్జితాః ।

స ఏవమనుసంప్రాప్తః స్థానం దేవనమస్కృతమ్ ॥ 47-5॥

తస్య విజ్ఞాయ సంకల్పం శక్రో వృత్రనిఘాదనః ।

లోమశం ప్రహసన్ వాక్యమ్ ఇందమాహ శచీపతిః ॥ 47-6॥

బ్రహ్మార్షే శ్రూయతాం యత్ తే మనసైతద్ వివక్షితమ్ ।

నాయం కేవలమర్హ్యో వై మానుషత్వముపాగతః ॥ 47-7॥

మహర్షే మమ పుత్రోఽయం కుంత్యాం జాతో మహాభుజః ।

అస్త్రహేతోరిహ ప్రాప్తః కస్మాచ్ఛిత్ కారణాంతరాత్ ॥ 47-8॥

అహో వైనం భవాన్ వేత్తి పురాణమృషిసత్తమమ్ ।

శృణు మే వదతో బ్రహ్మన్ యోఽయం యచ్ఛాస్య కారణమ్ ॥ 47-9॥

నరనారాయణౌ యౌ తౌ పురాణావృషిసత్తమౌ ।

తావిమావనుజానీహి హృషీకేశధనంజయౌ ॥ 47-10॥

విఖ్యాతౌ త్రిషు లోకేషు నరనారాయణావృషీ ।
కార్యార్థమవతీర్ణౌ తౌ పృథ్వీం పుణ్యప్రతిశ్రయామ్ ॥ 47-11॥

యన్న శక్యం సురైర్లష్టుమ్ ఋషిభిర్వా మహాత్మభిః ।
తదాశ్రమపదం పుణ్యం బదరీనామ విశ్రుతమ్ ॥ 47-12॥

స నివాసోఽభవద్ విప్ర విష్ణోర్జిష్ణోస్తథైవ చ ।
యతః ప్రవవృతే గంగా సిద్ధచారణసేవితా ॥ 47-13॥

తౌ మన్నియోగాద్ బ్రహ్మర్షే క్షితౌ జాతౌ మహాద్యుతీ ।
భూమేర్భారావతరణం మహావీర్యా కరిష్యతః ॥ 47-14॥

ఉద్వృత్తా హ్యసురాః కేచిత్ నివాతకవచా ఇతి ।
విప్రియేషు స్థితాస్మాకం వరదానేన మోహితాః ॥ 47-15॥

తర్కయంతే సురాన్ హంతుం బలదర్పసమన్వితాః ।
దేవాన్ న గణయంత్యేతే తథా దత్తవరా హి తే ॥ 47-16॥

పాతాలవాసినో రాద్రాః దనోః పుత్రా మహాబలాః ।
సర్వే దేవనికాయా హి నాలం యోధయితుం హి తాన్ ॥ 47-17॥

యోఽసౌ భూమిగతః శ్రీమాన్ విష్ణుర్ముధునిషూదనః ।
కపిలో నామ దేవోఽసౌ భగవానజితో హరిః ॥ 47-18॥

యేన పూర్వం మహాత్మానః ఖనమానా రసాతలమ్ ।
దర్శనాదేవ నిహతాః సగరస్యాత్మజా విభో ॥ 47-19॥

తేన కార్యం మహాత్కార్యమ్ అస్మాకం ద్విజసత్తమ ।
పార్థేన చ మహాయుద్ధే సమేతాభ్యాం న సంశయః ॥ 47-20॥

సోఽసురాన్ దర్శనాదేవ శక్తో హంతుం సహానుగాన్ ।
నివాతకవచాన్ సర్వాన్ నాగానివ మహాహ్రాదే ॥ 47-21॥

కిం తు నాల్పేన కార్యేణ ప్రబోధ్యో మధుసూదనః ।
తేజసః సుమహారాశిః ప్రబుద్ధః ప్రదహేజ్జగత్ ॥ 47-22॥

అయం తేషాం సమస్తానాం శక్తః ప్రతిసమాసనే ।
తాన్ నిహత్య రణే శూరః పునర్యాస్యతి మానుషాన్ ॥ 47-23॥

భవానస్మన్నియోగేన యాతు తావన్మహీతలమ్ ।
కామ్యకే ద్రక్ష్యసే వీరం నివసంతం యుధిష్ఠిరమ్ ॥ 47-24॥

స వాచ్యో మమ సందేశాద్ ధర్మాత్మా సత్యసంగరః ।
నోత్కంఠా ఫాల్గునే కార్యా కృతాస్త్రః శీఘ్రమేష్యతి ॥ 47-25॥

నాశుద్ధబాహువీర్యేణ నాకృతాస్త్రేణ వా రణే ।
భీష్మద్రోణాదయో యుద్ధే శక్యాః ప్రతిసమాసితమ్ ॥ 47-26॥

గృహీతాస్త్రో గుడాకేశః మహాబాహుర్మహామనాః ।
నృత్తవాదిత్రగీతానాం దివ్యానాం పారమీయివాన్ ॥ 47-27॥

భవానపి వివిక్తాని తీర్థాని మనుజేశ్వర ।
భ్రాతృభిః సహితః సర్వైః ద్రష్టుమర్హత్యరిందమ ॥ 47-28॥

తీర్థేస్వాప్లుత్య పుణ్యేషు విపాస్మా విగతజ్వరః ।
రాజ్యం భోక్ష్యసి రాజేంద్ర సుఖీ విగతకల్మషః ॥ 47-29॥

భవాంశ్చైనం ద్విజశ్రేష్ఠ పర్యటంతం మహీతలమ్ ।
త్రాతుమర్హతి విప్రాగ్ర్య తపోబలసమన్వితః ॥ 47-30॥

గిరిదుర్గేషు చ సదా దేశేషు విషమేషు చ ।
వసంతి రాక్షసా రౌద్రాః తేభ్యో రక్షాం విధాస్యతి ॥ 47-31॥

ఏవముక్తే మహేంద్రేణ బీభత్సురసి లోమశమ్ ।
ఉవాచ ప్రయతో వాక్యం రక్షేథాః పాండునందనమ్ ॥ 47-31॥

యథా గుప్తస్త్వయా రాజా చరేత్ తీర్థాని సత్తమ ।

దానం దద్యాద్ చైవ తథా కురు మహామునే ॥

॥47-32॥

వైశంపాయన ఉవాచ

తథేతి సంప్రతిజ్ఞాయ లోమశః సుమహాతపాః ।

కామ్యకం వనముద్దిశ్య సముపాయాన్మహీతలమ్ ॥

॥47-33॥

దదర్శ తత్ర కౌంతేయం ధర్మరాజమరిందమమ్ ।

తాపసైర్భ్రాతృభిశ్చైవ సర్వతః పరివారితమ్ ॥

॥47-34॥

ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే వనపర్వాంతర్గత ఇంద్రలోకాభిగమనపర్వణి
లోమశగమనే సప్తచత్వారింశోఽధ్యాయః ॥47 ॥

శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామివారి గోవిందనామావళి

అథ క్షమాప్తార్థనా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥

అథ లోకక్షేమప్రార్థనా

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం న్యాయ్యేనమార్గేణ మహీం మహీశాః ।
గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్చుభమస్తు నిత్యం లోకాస్సమస్తాస్సుఖినో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రీయఃకాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

